

Mál nr. 79/2016**M og
váttryggingafélagið V1 vegna kaskótryggingar bifreiðarinnar A og váttryggingafélagið V2
vegna ábyrgðartryggingar X.****Tjón á bifreið vegna falls grýlukertis/isklumps af þaki hús 15. desember 2015.****Gögn.**

Málskot, móttakið 15.3.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V2, dags. 4.3.2016, ásamt tölvupóstsamskiptum við X.

Bréf V1, dags. 17.3.2016 ásamt úrskurðum í málum nr. 51 og 80/2008.

Tölvupóstur M, dags. 20.4.2016.

Málsatvik.

Grýlukerti/isklumpur féll af þaki húsnæðis X á bifreið M, hvar hún stóð mannlaus og kyrrstæð á skilgreindu bifreiðastæði við húsið. Tjón varð á bifreiðinni og ekki er ágreiningur um að það hafi orðið með þessum hætti.

M telur að það eigi að bæta tjónið úr kaskótryggingu hennar sjálfrar auk þess sem hún telur að H, sem húseigandi, beri ábyrgð á tjóni sem verður við hans eign. M vísar m.a. til þess að það hafi öllum verið ljósar veðuraðstæður á þessum tíma auk þess sem klakahröngl hafi verið í kringum bifreið hennar á bifreiðastæðinu við H og full ástæða til að bregðast við þeim.

V1 telur að gildissvið kaskótryggingar taki ekki til tjóns sem þessa og vísar til gr. 4 í váttryggingarskilmálum, þar sem tjónsatvik sem váttryggingin tekur til eru talin upp. Ekkert af þeim ná til þeirra atvika sem leiddu til tjóns á bifreið M þegar ís fellur á hana.

V2 vísar til skilmála ábyrgðartryggingar sem segja að bætur greiðist á grundvelli skaðabótaábyrgðar váttryggingartaka. Ekki gildi hlutlæg ábyrgð húseiganda á öllu tjóni sem verður við húseign hans heldur verði að sýna fram á að hann hafi sýnt af sér a.m.k. gáleysi við þær aðstæður sem uppi voru. Þegar litið sé til upplýsinga frá H verði hins vegar ekki talið sýnt að starfsmenn hafi vitað af umræddri hættu og hafi átt að bregðast öðruvísi við en þeir gerðu. V2 telur ekkert komið fram um að starfsmenn H hafi vanrækt skyldu sína við þær aðstæður sem voru uppi þennan dag.

Álit.

Í fyrsta lagi er ágreiningur um hvort tjón á bifreið M falli undir gildissvið kaskótryggingar hennar hjá V1. Um þá tryggingu gilda váttryggingarskilmálar þar sem gildissvið hennar er tilgreint í 4. gr. Í þeirri grein eru ekki tilgreind sambærileg atvik og leiddu til tjóns M. Telst því tjónið falla utan gildissviðs tryggingarinnar.

Hvað varðar skaðabótaábyrgð H og mögulega greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu hjá V2 verður að líta til þess hvort nægar ráðstafanir hafi verið gerðar af hálfu H vegna veðuraðstæðna og hvort hætta af hrúni á ís eða snjó hafi verið ljós. Með hliðsjón af almennum sönnunarreglum skaðabótaréttar ber M sönnunarbyrði fyrir því að tjónið sé hægt að rekja til aðstæðna sem H ber ábyrgð á. Í málinu liggur fyrir yfirlýsing frá H um að gerðar hafi verið ráðstafanir vegna veðurs með því að moka snjó af svölum en starfsfólk H hafi ekki vitað að klaki hefði myndast á þakinu þennan dag, auk þess sem ekki sé vitað að atvik sem þessi hafi orðið áður. Þó umhleypingasamt hafi verið í desembermánuði 2015 verður ekki litið framhjá því að það er M að sýna fram á að aðstæður hafi verið með þeim hætti að H hafi borið að gera sérstakar ráðstafanir, umfram það sem gert var, til þess t.d. að forða hættu á því að ís eða snjó felli af þaki húss H. Í málinu liggur ekkert staðfest fyrir um það að veðuraðstæður hafi verið með þeim hætti, viðvaranir eða aðrar þær

aðstæður sem sýna ákveðið fram á að verklag starfsmanna H hafi verið gáleysislegt. Verður því ekki fallist á skaðabótaábyrgð H á grundvelli þeirra gagna sem lögð hafa verið fyrir nefndina.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr kaskótryggingu sinni hjá V1. M á heldur ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu H hjá V2.

Reykjavík, 3. maí 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.